

bonaárak emelkedése s nyereségessé lesz az intensív termelés. Köztudomású dolog, hogy hazánk ma egyike a legrestenevább gazdálkodó államoknak Európában. Ez az állapot változni fog — s hazánk itt, a nagy, fogyasztó államok közvetlen közelében egyike leend az első országoknak, hol a termelés fokozása előnyvel járand. Magyarországról azt mondták még akkor, mikor kivitelünk alig volt említésre méltó, hogy Európa éltára. Ez a név nem annyira a múlt, mint a jövő Magyarországot illeti meg.

„Igaz, a termelés belteresebbé tétele még nem jár a földjáradék megfelelő fokozásával. De annyi bizonyos, hogy több munkás kezét fog a gabnatermelés foglalkoztatni. Magyarországi népessége még mindig elég lassan szaporodik arra, hogy az a termékeny síkságokon a mezei munkánál találjon alkalmazást és kereshesse meg kenyérét.”

Igen! e sorokban valóban úgy látszik, mintha a nagy jövőre hivatott népek szokott jós szelleme szólna! Ki tudja, nem fognak-e csak 25 év múlva is már eszálkózva visszagondolni utódaik itt Magyarországon 1887 végén élt elődeikre, s azok desperatiojára csupán a miatt, mert a buzaárak nem akarnak 7 frtnál felebbre menni. Hiszen ott van a zab, kukorica, árpa, aránylag ma magasabb árral pótolni a buza ár süllyedését. Meg a buza ár süllyedése is csak jó fegyver az okos ember kezében; — hiszen a normális viszonyok között a buza azért drágább a többi nemesterményeknél, mert több húskepező becses anyagot tartalmaz: ha tehát a buza olcsó, akkor husalajkjában jóval kevesebb értékesíthető — az okos gazda.

De még Németország is felült Bismarck von Schönhofen hercegnek; egy néhány nagybirtokos kedvéért jámbor német türelemmel türi az őt is, és minket is pusztító német vármokát. S 25 év múlva élő utódaik — ha ugyan egész eddig tartama is a védvám, a mi epen nem valószínű, — tapasztalni fogják, hogy Németország fogja megfizetni a Bismarckféle vámpolitika árát.

Nem desperálni tehát, — hanem csak tanulni kell, hogy a szükség iskolájában nemesebb emberiség finomabb izlésének megfelelő anyagokat tudjunk előállítani, — s valóban mienk a jövő!

Külföld.

A francia köztársasági törödékek a közös értekezlet tervére nézve sem bírtak megegyezni s így még kevésbé fognak megegyezni az új miniszteriumra nézve. Bárki fogja tehát azt alakítani, előre tudhatja hogy aközársaságiaknak csupán egy része fogja támogatni. Tegnapielőtt Grévy a kamara felosztásának eszméjét is komoly megfontolás alá vette. Eleinte hajlandó volt erre nézve felhatalmazást kérni a szenatustól, mely azt készségesen megadná. Utóbb azonban azon elhatározásra jutott, hogy a kamarát nem fogja felosztani, hanem az új kabinetet az adott parlamenti viszonyok közt fogja megalakítani. Hogy e munkára ki hajlandó vállalkozni, azt Párisban nem tudják. Grévy eddig még senkiuék sem ajánlotta fel a kormányalakítást.

Másrészt Grévy kijelenté, hogy állásáról nem fog lemondani. Ezt csak úgy tette volna, ha a kamara felosztására szánta volna el magát. Ez esetben manifesztumot intézett volna a nemzethez, hogy kifejtse előtte a helyzetet s azon okokat, melyek lemondásra bírták. Minthogy azonban előlalt a választókhoz való felelősségétől, a mi mindenesetre saj-

— Ez már sok! a mai titokzatos magatartásuk csak épen ez kellett! Mindent mindent inkább hittem, mint hogy te küldj engem a kaszinóba! Ez nem történik ok nélkül. Ez teszi fel a koronát má, megfoghatatlan magadviseletére. — Ezután határozott férfias hangon követelte, hogy most már mindent mondjon el a feleség: Kit tagadtott el déleiben, mikor megmondta a szobaleány, hogy egy ur kereste; ki volt az? Hát az ki volt, kit délelőtt az udvarból kilépnél látott? mert látta, a mint az utcasarkig kísérté egy barátját!

— Lásd, ha akkor nem térsz vissza a kaszinóba még kikémlélhetted volna — dévaj kodott Rózsika; — de Zoltán olyan emelt, követelő hangon folytatta, hogy megijedést szinlelve lehajotta fejét.

— Most már az is világos előttem, hogy szintén uriember volt, a kit ma reggel úgy sebtiben láttam mintha ki szökött volna a kertből. — Kezdi világosodni. Hátha még azt is hozzá teszem, hogy küldesz a kaszinóba.

— Ne folytasd Zoltán, ha már véletlenül ennyit tudsz, mindent bevallok. Tudom, fájdalmat fog ez neked okozni, de már meg van s a változhatatlanba okosabb bele nyugodni.

Ha nem is mondom, elképzelhetni, mily rémes, megbotránkozott kifejezés tükröződött az ifju férj arcán s ez a kifejezés nem lett derültebb, a mint felesége reszkető, megbánó hangon előadta, hogy magányos óráiban meny nyit tépelődött egy a kártyabeli mint az élő zsidókkal, s mily végteszermű! ime a végén is ennek kellett közbejőni s még bünbánóbban folytatta:

— Igen jött végre egy ifju zsidó, szép deli alak üzleti összeköttetésbe akart veled lépni, tudod mint a többi . . . de hát mi-

nos, Grévy most nem akarja a válságot a saját lemondásával tetézni.

Szofiában tegnapielőtt ünnepelték Slivnic emléknapiját. A hadsereg ünnepe volt ez, mert azokra a küzdelmekre emlékeztetett, melyek a dicsőség első babérjait fűzték a fiatal bolgár csapatok fegyverére. De mikor a hadsereg vitézségének fejedeleme és népe az öt megillető elismeréssel s kegyelettel adóztak, nem feledkezhetek meg arról a férfuról, a ki a megpróbáltatás és veszedelem napjain élén állott ennek a hadseregnek és diadalról diadalra vezette azt: Battenberg Sándor herceg szelleme ott lebegett az ünneplők között. És Ferdinánd fejedelemnek volt elég férfias bátorsága, hogy ő maga tüntetőleg előtérbe helyezze elődjét, azzal biztatva hivat, hogy hozzá hasonló igyekezzék lenni. Slivnic ünnep Battenberg Sándor herceg ünnepéül így, midőn Ferdinánd fejedelem megemlékezett felőle a csapatokhoz intézett diszparancsban; reája emelte először poharát a diszlakomán és táviratban üdvözölte őt. Battenberg Sándor hg. válasza az üdvözölő táviratra eloszlathatja azok gyauját is, akik még nem tudták volna, hogy Battenberg hg. lemondott a bolgár aspirációkról és belenyugodott a dolgok fennálló rendjébe. Újabb megnyugtató momentum a bolgár viszonyok fejlődésében ez az egész incidens, mert alkalmas véget vetni annak az aggodalomnak, mintha Battenberg Sándor hg. még mindig fenyegető árnyképen kísérelt Ferdinánd fejedelemmel és a nyugtalanítást elemét képező Bulgáriában. Ferdinánd fejedelem különben arra is felhasználta a Slivnicra ünnepeket hogy Szerbiát biztosítsa, mennyire más hangulat uralkodik most Bolgárországban a szomszéd állam iránt, mint akkor, midőn a slivniczi sáncok állottak közöttük. Ez a tapintatos politikai nyilatkozat bizonyosan kedvező benyomást fog kelteni Belgrádban, s csak az óhajtható, hogy ottan is őszintén viszonyozzák az érzelmeiket, melyeket Ferdinánd fejedelem tolnácsolt.

Napi hírek.

— **Hajdúvármegye állandó bíráló választmánya** legközelebb, még eddig biztosan, meg nem állapított napon ülést fog tartani gróf Degenfeld József főispán elnökelete alatt az igazoló választmány által az 1888. évre érvényes viilisi névsorra hozott határozatok ellen beadott 12 felebbezésnek elbírálása és a névjegyzék végleges megállapítása tárgyában.

— **Új megyei bizottsági tagok.** Bőszörményben és Egyeken halálozás, illetve lemondás folytán egy egy megyei választott bizottság megüresedvén, a bőszörményi III. alváltató kerületben 115 szavazattal Kovács András 59 szavazata ellenébe Kovács Sándor, Egyeken pedig 31 szavazattal Csák Gyula választott meg.

— **Városi javadalom bérbeadása.** Debreczen város tulajdonát képező szováti regále ma harmadszor került árverés alá, miután már két ízben az eddig 3615 frtra menő évi bérösszegnél kevesebbet ígértek az árverésen megjelenő árlejtők. Ezuttal is alul maradt a megígért legmagasabb összeg a 3615 frtnak, de mégis nagyobb az, mint a nov. 8-diki árverésen leított 2150 frt; mert Aron Miksa ma 2512 frtot ígért a szováti reguléért, melylyel két koresma, husmérés és nádalyzedési jog is van összekötve.

— **A kolozsvári kereskedelmi akadémiát** vasárnap délelőtt nyitották meg palotája disztermében, mely a király és Trefort miniszter aréképével volt feldíszítve. Az ünne-

nek folytassam . . . elég azt tudni, hogy az érdekes ifju mindig sürűbben kereste azt, a ki . . . igen, a ki más zsidóval volt elfoglalva . . . No, tudod már a kaszinóban. Bevallom őszintén, azért rendeltem mindég olyan időben ide, mikor tudtam, hogy veled nem fog találkozni, mert megakartam gátolni valami újabb „jó üzlet” kötését. Ilyen idő pedig tengersok van napoként. Na, nem vádolkak! hiszen a mit annyiszor ismételnék előtűnk, azt végre el is hisszük s így teljesen meg vagyok már róla győződve magam is, hogy a kis és nagy zsidókat bűn lenne kijátszatlanul hagyni. — Tehát a deli ifju zsidó mindég sürűbben keresett, míg a végén észre vettem, hogy nem is akar megtalálni.

— Zsidó! — kiáltotta keserű gunnyal Zoltán.

— De milyen zsidó! Hiszen láthatad magad is, ha ma kétszer lestél rá? No, no kérek, ne szakíts félbe épen a legválságosabb pontnál, a mi most jó, tudom, meg foglenni; Tud meg hát, hogy az ifju zsidó nem is óhajtott fölhalálni, más ezelőből járt, de ezt — fájdalom! — magam is csak akkor vettem észre, midőn már késő volt . . .

— Késő volt! Ez már borzasztó! — és újra felszökött, de most már nem volt, mit üssön a földhöz s így öklét csapta egy a márványasztalkára, hogy mi is megrendültünk bele. Ijedten tekintetem Bélára, semmit sem értettem az egészből, de úgy láttam, hogy Béla érti. Nagyon jól mulatott és azt sugta a filembe, hogy Rózsika most őt tette meg zsidónak s hogy az egy pompás tréta, nagyon jó gondolat — Erre még kevesebbet értettem a dologból.

— A nevé, a nevé annak a fráternek!

— Ejh! a név nem sokat tesz . . . kü-

pen díszes közönség, az egyetemi ifjuság, a polgármester s a gimnáziumi tanárok voltak jelen. Főnaly Henrik felügyelőbizottsági elnök megnyitó beszéde után Albach Géza polgármester nyilvánította köszönetét az intézet megalapítóinak és pártolóinak: a királynak, Trefort miniszternek és Hegedűs Sándor képviselőnek. — Felolvasták ezután az üdvözölő táviratokat: Trefort minisztertől, Hegedűs Sándortól, a budapesti kereskedelmi akadémia vezérő bizottságától, a miskolci, debreceni, aradi kereskedelmi akadémiáktól, továbbá Fogaras és Marosvásárhely városoktól. Végül Kiss Sándor igazgató, adta elő az akadémia történetét. Debreczenből a felavatási ünnepélyre következő üdvözölő távirat küldött: „A debreczeni kereskedelmi akadémia felügyelő bizottsága nevében: A mai megnyitási ünnepélyhez testvéries szereteseinkéntünk küldjük, Zádor Lajos, elnök.” Vajjon a régibb eredetű debreczeni ker. akadémia, mikor éri meg azt az örömapot, hogy saját új palotájába költözhetik be!

— **Mépesedés.** Debreczen sz. kir. város területén nov. 13-tól, nov. 19-ig terjedő héten született ev. ref. (1345—1370 anyakönyvi tétel) öle 11 fiu, 14 leány, halva 1 fiu; együtt 12 fiu, 14 leány—26; r. kath. (296—300 anyakönyvi tétel), öle 2 fiu, 2 leány, halva 1 fiu; együtt 3 fiu, 2 leány—5; izr. öle 1 fiu, született összesen 16 fiu, 16 leány—32 gyermek. Meghalt ugyanazon idő alatt 16 fi, 8 nőnemű, együtt 24 egyén. Ezek közül ev. ref. 12, r. kath. 1, izr. 1. Vörhenyben meghalt 4 egyén.

— **A debreczeni iparoskör** e hó 23-án szerdán esti 6 órakor a kör helyiségében rendes választmányi gyűlést tart, melyre a választmány tagjai ez uton is tisztelettel meghívottak. Az előzők.

— **Zeneestély.** Holnap szerdán a Rácz Károly zenekara Vilmos Lajos söresarnokában fog játszani.

— **A tegnapi sajtó tárgyaláshoz** — pót-lólag érdekesnek tartjuk meg némely, tegnapi térszűke és az idő előhaladottsága miatt el nem mondott dolgokat fölemlíteni, sőt ez szűkséges anyiban, mivel az incriminált közleményből nem emeltünk ki egy olyan vonást, mely után az olvasó közönség talán más véleményt formálhat magának az egész sajtóvétségi ügy elbírálásánál, mint akkor ha az említés nélkül hagyatik, s továbbá tisztabb és igazabb áttekintés szereshető az ügyről, ha a v á d é s v é d e s z é d e k e t legalább főbb tételükben megismertetjük. A sajtóvétségi tárgyat szolgáltató nyiltéri közlemény nem csupán Popescu Mihály miklóla zuri közjegyző ellen foglal magába rágalnakat és válogatot becsületsértő kifejezéseket, hanem némi gyanusításoktól nem kímél meg felsőbb közigazgatási és bírósági hatóságokat sem, melyek reá nézve kedvezőtlen ítéletet hoztak s különösen részre hajlással, az állítólagosan szarol, megvesztethető, törvényesítő jegyző eljárásának legyezgetésével vádolja Papp János megyei aljegyzőt, kit vádolt ma közleményben egy nevez meg, mint a Popescu M. által ő ellene foganatosított bírói árverés okozóját. P o y n á r Dénes közzvaldó vádbeszédeben a köztisztviselő ellen azonosbuzól és magán cselzatlól elkövetett rágalmazásért és becsületsértésért, hogy az a köztisztviselő állásától megfosztassék, — kér elégtételt, egyuttal a tisztességes sajtó nevében is. A vádbeszéd abnormálnak mondja azon kiváltságos helyzetet, melyet vádolt teremtett magának, midőn a köztisztviselőt, sőt felsőbb hatóságokat is durván megtámadott. Azt nem szabad bün-

lőnben itt van a névjegyed. Rózsika átnyújtotta azt a névjegyed, melyet a reggeli látogató hagyott nála: — Mojzes Pinkhás!

Ötven krajzárért adnak neki szebbet is. Aztán úgy tudom, hogy te nem is vagy elfoglalt, hát hagyd az etélet az antisemitákra! Aztán ez az ifju zsidó művelt, megnyerő külsejű, valóságos gentieman, igazán nem lehet rája esodálkozni, ha egy fiatal leány gyakori találkozás után beleszeretett; mert hát ebben a korban már szeret a leány, ezt elvekel meg nem gátolható! Azt az arekifejezést, melyet akkor az én bátyám szép férfias arcumutatótt, elfelejteni soha sem fogom: meg-hökkenés, szegény, zavar, tétovázás egy futó pillanatra, végtelen öröm derije azután. Szó nélkül tekintett neje kigyult pajzán arcába, aztán halkán, lágyan azt mondta:

— Megérdemeltem . . . természetesen, hogy Hus . . . természetesen . . . megérdemeltem!

— Meg édes kis uram, de nem annyira a zsidókért, mint inkább azért a lizító, gyanakvó tekintetédért, mert hát azért is kaptad!

— Épen azért is érdemeltem meg; mondatom hamis egy tréta volt! — És hévvel szorította magához szép feleségét. Erre Béla azt sugta a filembe:

— Ne leskelődjünk tovább, itt az ideje, hogy kilépjünk.

Nem akartam a Zoltán szemé elé kerülni, mert akkor azt hittem, hogy az én éveimet számíthatja, míg Rózsikát a karjai között tartja. Béla alkalmasint f nem így hitte, és akaratom ellenére kivezetett s magát bemutatta.

— Törzsváry Béla.

— Hát nem Mojzes Pinkhás? — kiáltott Zoltán és nyomban átölelte Bélát.

— **Mannlicher** es, k. közös hadseregrészére új fegyver fegyvernek egy példát diszmit áru keretében.

— **Tea-estély** teli esték egyik legzélő tartoznak a kávét teastélyek, főleg a „E r o p a” kávé, lesz reá, hogy az üzendő ily nemü este szórakozást nyerhes ilyen thea estély Magyarfi fiuk zenéje.

— **A debr. szövetesítés.** Tudomásul gának, hogy miután szőlőskertekben a talosan meg lett ipar és kereskedelem, az az al alá helyezte, a közbirre is lett elrendelt zárlatnak, tek, hogy egyesek város területéről kik területről a szőlő növény minden egy szőlőkaróknak, s a golt bármennyi társulást meg lehetne figyelmesebbnek phloxera ellen a tartásuk be, mivel a az 1883 évi XVII t. alá fognak vonatni város rendőrfőkapit

— **A czeplédutó** sikerült nagy fény László kistemplom t kirakatában. Az egy utca sarkáról, a má folyéve Ugyanitt va új templom urasztal tárgyai: terítők ur tányérok és kereszt egyes hitbuzgó hív esőségére.

— **A debreczeni** — mint halljuk — kezdeni, és pedig hányt gyártanak. 1888. évi költségvetéséről a deb g y á r b a n a gyárt évre 159 ezer frtra igazgatósága még a a terjedelmes dohán további felszerelésére állami budgetben 10

— **Közzvagóhid** ter rendelete folytán gyűlés felhatalmazta vágóhidat a jövő évi A vágóhid helye kö idő óta ki van jelöl ron t u l f e k v ő t t a l o s helyszini szeml kor fog megtartatni, hánygyári igazgatós nokság is meghívotta ut sitotta a tanác ramot f. évi dec. 1

— **A debreczeni** nál az ezen évben t határideje f. évi dec febr. 8-ig terjed.

— **Az ártézi k** gyorsan haladnak le 293-06 méternyi mé szürke és kék anyag megelőzőleg a fura barna agyag rétege val kötött szerződés ségéből már csak hat zik s ha eddig nem vízforrást, a mi ajele vetkezettve alig is a városnak újabb sz vállalkozásra a kut

— **A kaba-** köut építése befejez lására és átvételére tüzetett ki s a felü R á s o G y u l a a l K á s z t l L á s z k i László kerületi Kálman kir. mérnö szolgabíró, továbbá községek főbírói és mester bizattak meg s z a 12947 méter s a könynyag árrával e frtra megy. Az ép József budapesti lak desi határtól Saáp a sára nézve Biharmeg latkozatot tett.

— **A „Franc** „Franczillon” eload elvitte öt éves leán nagy figyelemmel h szellemeskedéseit s az édes otthon me érezte magát, anyj „Ugy-e mama, én még soha sem tetél papa bejött!” — A tekintett férjére. — gyermekek is levon

— **Egy töl gye** gott az utozán az De hiszen elképzelhetik már a többi, kivált ha még azt is hozzá teszem, hogy Zoltán ez alkalommal semmiféle kereszt levélről meg nem emlékezett, a min én akkor rendkívül esodálkoztam.

És ennek a kis történetnek ma épen tizenöt éve és ebben a kedves öreg lakban ismét lakodalmat ülnek; a kis vadrózsza lakodalmát. — Nos hát már épen huszonkét éves lenne a kiesi Rózsika, vagy az apja elvei változtak meg a leány férjhez menő idejét illetőleg? Épen nem. A „vadrózsza” tizen-nyolc éves, az édes apja pedig mindég azt vallja, hogy huszonkét év előtt ne menjen férjhez a leány; hanem azért azt hiszem, ez a körülmény legkevésbé sem fogja zavarni a holnapi ünnepély vidám derijét.

És este, a mint összeül a család régi dolgok megbeszélésére, melyekhez hasonlólt ezek a régi falak, tetők bizonyára nem előszőr hallanak, mert úgy hiszem, nagyanyáink sem tartották titokban szívök regényeit; Rózsika, a még mindig szép, vidám Rózsika, szeretettel simítja végig férje őszülő szakálát és felém fordulva, nevetve mondja:

— Szó a mi szó, Iluskám, hogy a te zsidó megjelent, no tudod, azon a nevezetes napon? — attól kezdve a mi zsidóink határozottan gyérebbek lettek, úgy annyira, hogy ennyi zsidóval még mindig boldog lehet az ember.

— Lehet, de hát mégis jobb az ugy, ha csak egy van már, mint nekem is. És lakodalma előestélyén a kis vadrózsának szebbet, jobbat nem is kívánhatok, minthogy neki is csak egy, de ilyen egy zsidója legyen, mint nekem van.

— Egy töl gye gott az utozán az

gy műveltséggel nem
gyen magának a tör-
Vádlo megengedi az
l ó s á g o k n a k l é
ninesen ember a ki
követne el, és Popes-
itelt; ugy de Jakó-
nt el semmi olyan, a
vényes uton ne segít-
ő sajnálatát fejezi ki,
erített föl, mily ka-
ta vádolt kézei közé
ésübb adóhátralékok
mint nincs kiderítve a
ségi állapota sem, kik
ő tulajdonosai. Majd
kötelességeljesítését,
gyarapodott Jakobo-
erkek kivételével el-
blenség lett elkövetve
na jogorvoslattal élni,
nem e helyett elkez-
egész a királyig,
ő eredményre jutott,
a ki ügyében eljár-
őn figyelembe vétetni
ogy ítélték alkot-
ő bíróságaink ítéletét
litani kéri, ha vajjon
ő ítéletet mondhat-
ő ruma ink felett?
ő védbeszédében a
őti fel a közbádlo
őtisztviselőnek hatal-
ő védelmébe veszi a
ő ad képviselőjének (a
ő is jelentette, hogy
ő Mihályinak, az
ő Popescuban a köz-
ő Tudosító) mert
ő „Bihar“-ban ellene
ő en foglaltakért sem
ő erőre engedte emel-
őbbi része annak elő-
őgy Jakabovicsot a
ő ellenes eljárása jut-
őnből, végelkeseredé-
ő a m a n y i l a t a t
ő Popescu megdorgál-
ő kevés volt a nyo-
ő Vádlo ügyvéd ta-
ő beszédében, több-
ő a hallgatóságra, s
ő védenéze mellett,
ő e s e t e k e t e m l i
ő — ha igazak vol-
őssá tennék mindazt,
ő ő r köteletség tel-
ő elomozdott maga-
ő a közbádlo ur
ő mint a ki a kö z l e
ő len debütálásával,
ő liozta ezt, hogy az
ő yűtrött, szekirozott
ő zólójaként nevezte
ő zék az ítélet meg-
ő kaszára figyelem-
ő enyhítő körül-
ő előlétele, nagyszánu
ő bevételével hozott
ő fogházra, 100 frt
ő ág esetén 10 napi
ő büntetésre s az
ő együtt valamely
ő ltségen való köz-
ő védeje semmisség
ő n hogy Rothmann
ő érte kezességét vál-
ő etett.

— Mannlicher fegyver Debreczenben. A
es. k. közös hadsereg és a m. k. honvédség
részére új fegyverzetül elfogadott Manlicher
fegyvernek egy példánya látható Szepesi An-
tal díszmű áru kereskedésének egyik kiraka-
tában.

— Tea-estély az Európában. A hosszú
téli esték egyik legkellemesebb időtöltési kö-
zé tartoznak a kávéházakban rendezettni szo-
kott teaestélyek, főként ha azokon kitünő
ezigány zene is van. — Az elsőrangú
„Európa“ kávéház tulajdonosának gondja
lesz reá, hogy az ott minden héten rendez-
endő ily nemű estélyeken minél élvezetesebb
szórakozást nyerhessen a közönség. Az első
ilyen tea estély holnap fog megtartatni a
Magyari fiuk zenéje mellett.

— A depr. szőlőskertek zár alatt. (Ér-
tesítés.) Tudomásul adatik a város lakossá-
gának, hogy miután a város területén levő
szőlőskertekben a phloxera jelenléte hiva-
latosan meg lett állapítva, a földművelés-
ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur, az összes szőlőskerteket
zár alá helyezte, a mint ez a hivatalos lap-
ban közhírré is lett téve. — Daczára az
elrendelt zárlatnak, — előfordultak ese-
tek, hogy egyesek szőlővesszőket akartak a
város területéről kiküldeni. Miután a lezárt
területről a szőlőfirt kivételével, a szőlő-
növény minden egyéb alkatrészeinek, —
szőlőkaróknak, s szőlőlevélbelsőmaga-
gól bármilyen tárgyának kivétele tilos:
nyelmezhetnek a város lakosai, hogy a
phloxera elleni intézkedéseket szigorúan
tartassák be, mivel az ellenkezőleg cselekvők
az 1883 évi XVII t. cz. értelmében büntetés
alá fognak vonatni. Debreczen szab. kir.
város rendőrfőkapitányasága.

— A czeglédutcai új ref. templom jól
sikerült nagy fényképe láthatók a Beke
László kistemplom téri bazár üzletének egyik
kirakatában. Az egyik fénykép a Kis Czegléd
utca sarkáról, a másik a Nap utca felől van
fölvéve. Ugyanitt vannak közzéleírte kitéve az
új templom urasztalának gazdag felszerelési
tárgyai: terítők, urvacserai kelyhek, kannák,
tányérok és keresztelő edények, melyeket
egyes hitbuzgó hívek ajándékoztak Isten dí-
csőségére.

— A debreczeni dohánygyárban a munkát
— mint halljuk — a jövő hóban fogják meg-
kezdeni, és pedig egyelőre csak pipado-
hányt gyártanak. A pénzügyminiszter „az
1888. évi költségvetésben a dohányjövődék
tételénél a debreczeni dohány-
gyárban a gyártási költségeket az egész
évre 150 ezer frtra irányozta elő. A gyár
igazgatósága még a múlt hó 25-ikén átvette
a terjedelmes dohánygyári telepet, melynek
további felszerelésére és építésére a jövő évi
állami budgetben 100,000 frt van fölvéve.

— Közbádogid Debreczenben. A minisz-
ter rendelete folytán egy korábbi városi köz-
gyűlés felhatalmazta a tanácsot, hogy a köz-
vágóhidat a jövő évi aug. 1-re építse fel.
A vágóhid helye közgyűlésileg már régebb
idő óta ki van jelölve a dohánygyár-
ron tulfekvő területen. A hiva-
taltos helyszíni szemle f. hó 25-én d. e. 9 óra-
kor fog megtartatni, melyre az érdekelt do-
hánygyári igazgatóság és a katonai parancs-
nokság is meghívott. A főmérnököt pedig
utastította a tanács, hogy az építési pro-
gramot f. évi decz. 1-re készítse el.

— A debreczeni dohánybevaltó hivatal-
nál az ezen évben termelt dohány beváltási
határideje f. évi decz. 5-től a következő évi
febr. 8-ig terjed.

— Az arzéki kut furásánál pár nap óta
gyorsan haladnak lefelé. Tegnap este már
293-06 méternyi mélységet értek el barnás
szürke és kék anyag keverék rétegen. Ezt
megelőzőleg a fúró gép egy igen tömör
barna agyag rétegen hatolt át. A Zsigmondi-
val kötött szerződésben megállapított mély-
ségből már csak hat méternek furása hiány-
zik s ha eddig nem találják meg a keresett
vízforrást, a mi ajelen réteg minőségéből kö-
vetkeztetve alig is reményelhető ily hamar,
a városnak újabb szerződésre kell lépni a
vállalkozóval a kut tovább furására nézve.

— A kaba-tetőten-földes-saápi megyei
köt építése befejeztetvén, annak felülvizsgá-
lására és átvételére határidőül f. hó 29-dike
tűzetett ki s a felülvizsgálattal és átvétellel
Rásó Gyula alispán, Csapó István és
Kasztli László biz. tagok, Kőszegi
László kerületi kir. felügyelő — Sándor
Kálmán kir. mérnök, Nabraczky István fő-
szolgabíró, továbbá Kaba, Tétetlen és Földes
községek főbírói és Papp Gyula megyei ut-
mester bizattak meg. Az ut e g é s z h o z s z a
s a 12947 méter s építési költsége
a köanyag árával együtt mintegy 160 ezer
frtra megy. Az építési vállalkozó Glazner
József budapesti lakos volt. Az utnak a föld-
desi határtól Saáp aljágig való meghosszabítá-
sára nézve Bihar megye alispánja biztató nyi-
latkozatot tett.

— A „Francillon“ előadása után. A
„Francillon“ előadására egy fiatal mama
elvitte öt éves leánykáját is. A kis jószág
nagy figyelemmel hallgatta végig Dumas ur
szellemkedéseit s előadás után, mikor már
az édes otthon meleg és bizalmas körében
érezte magát, anyjához lapult s így szólt:
„Ugy-e mama, én jó gyerek vagyok, mert
még soha sem tétél ki a szobából, mikor a
papa bejött!“ — A fiatal mama mosolyogva
tekintett férjére. — Hja manapság már a
gyermekek is levonják a következtetést!!

— Egy tól gyerek. Debreczenben csavar-
gott az utcákon az elárvult kis tót apróság

háljéltalanul. Kódorgott éjjel is. A rendőr-
ségnek fölött és letartóztatta, a fia a ren-
dőrősnél azt mondta, hogy ő árva gyerek s
azok közül való, a kiket lehoztak a zabtermő
házából az alföldre. Azt mondja, hogy
Szedre is vittek (!) husz ilyen árva klapeet
s azok között volt ő. Egy özvegy asszony vette
magához, a kinek pár napig jól folyt a sorja. Ha-
nem az özvegy leánya folyton csufolta, hogy
— tót klapeet, tót klapeet! S a kis háziatlan
booskoros, a nélkül hogy a Narodny Novinje
vezércikkeit olvasta volna, fölháborodott ezen
a sértegetésen, a mely az ő egyéniségéhez
intézte arculesapás volt az egész tót nemzetre,
a klapeokra, a kapeokapjaira és anyjára
egyaránt. Es szertelen neki busulásában
megszökött az özvegy házatól. Azt mondja,
hogy mindenütt a vasut mentén gyalogolt és
egy ért el Szedről ide Debreczenbe. A mi
rendőrségünk nem igen hitte el az elbeszélést
s kérdést intézett Szedre, hogy innen
szökött-e meg a kis Náckó? Onnan persze
már csak azért sem szököhetett meg a Náckó,
mert oda semmiféle Náckót nem vittek. Ilyen
értelmű levelet küldött most a szegedi ren-
dőség a debreczeniek. Ugy lesz az, hogy
valóban megugrott valahonnan a hamis Náckó,
hanem egy olyan városból, amelyiknek elfe-
lejtette a nevét.

Elismerés.

Még a télen történt, hogy egyszer meg-
irtam valami igen közönséges, paraszt
bicska történetét. Ez a bicska egy téli reggelen
kettétörök odakint a tanyán. A tulajdonos eszik
vele szalonát és a mint odatámasztja az asz-
talhoz a hegyét, hogy besukja, nagyot pat-
tan a penge és eltörök. A tulajdonos aztán
egy ideig nézi a bicskát. (Jó volna, ha össze-
ragadna.) Aztán kimegy, befog és hajt a
havas mezőségen keresztül a város felé.

Ideben azon van, hogy másik bicskát
vegyen, mert mégis csak jó, ha valami fegy-
ver van a háznál. Elmegy a boltba. Nagy
furfanggal végig vizitálja a boltot és aztán
így folyik tovább a czikk...

Csak annyit kell belőle tudni, hogy ab-
ban okvetlenül benne kellett lenni a bicskának,
meg a bicskás boltban, a hol a késvásárló
tanyai polgártárs okvetlenülkedik. A czikk
aztán jó elnyújtott állapotban megjelent s
bizton föltehető, hogy a kik elolvasták, meg-
értették.

Történi ezután pár hét múlva, hogy én
elvettem a bicskám. Megnyugodtam benne,
mert ez a rendes tulajdonsága minden bics-
kának, mint a vajás kenyérnek az, hogy
mindig a vajás oldalával esik a földre.

Létezni bicska nélkül képtelenség. Ennél
fogva rögtön hozzá kellett látnom, hogy a
bicska elveszése által keletkezett mély ür
egy újabb bicskával azonnal betöltve legyen.

Megyek hát a bicskás boltba, a hol any-
nyi a kés, mint tengerben a cethal. Bebukom
az ajtaján (mert lépésre „jár“ a bolt) és be-
vonulok egy lépéssel a bolt középtájára.

— Jó napot?
— A segéd van benn a boltban, s a fenő-
kövön járát egy széles acélpengét.
— Jó napot! Mi tetszik?
— Bicska.
Ezzel aztán a szögeken függő sok min-
denféle bicska előmbé járál az áruasztalra.
Válogatok, turkálók a késhalmazban, a pen-
gék egymáshoz ütődnek, a rézveretek gyöngy-
lázak csillognak, és hát olyan szép ez így
egy rakáson.

Hanem választani, az már sokkal ne-
hezebb.

Mert a bicskák nagyon különbözőek.
Vannak esősnek, egyhangú bicskák; lapos
acél, egyszerű, cifraság nélküli fekete esont
nyél, semmi ragyogvány: öreg uraknak való.
Vannak aztán komoly, a helyzet magaslátán
álló bicskák; hosszú, egyenes nyél, gyöngy
házzal, sárgarézvel kirakva, és ha ki van
nyitva a hegyes penge, csak valami titkos
furfanggal lehet azt becsukni. — Ez olyan
gyilkos jószág. — Aztán vannak halforma,
ezifrára faragott apró kések is. — Ez a
menyesekké, asszonyoké, leányoké. Valami
nagyszerű lehet egy ilyen bicskával körmöt
faragni, unalmas szerelmi vallomások alatt.

— És vannak olyan incifincik, különös kis bics-
kák, meg nagy bicskák. Egyezőval, sokfajta
bicskák vannak ott.

És ebben a bicskasokaságban nehéz vá-
logatni. Hanem mégis, mikor már sokáig
turkált köztük az ember, betelik a nézésük-
kel és kiválaszt egyet. — Ez a választott
egyike volt azoknak az incifincik, különös kis
bicskák.

— Hogy?
— Egy forint husz krajczár.
Az egy forint husz krajczár kifizetődik, és
már mennék kifelé. Azonban a hogy látom
ott az asztalon az egymás tetején fekvő bics-
kahegységét, nem állhatom meg, hogy még
egyszer föl ne turjam az egész halmazt. (Hátha
akad köztük elefántforma is?)

A kéjelgés közepén lép be a boltba a
főnök.

— Turkálók a bicskákban, — mondom.
Az ám — mondja a kis öreg ur — lá-
tom... Már ez ugy szokás. Eppen a mult-
kor hogy is csak — talán három hete, meg
is irták az újságba, hogy hogy turkálnak
benn.

— Tudom. Hiszen én irtam.
— Maga?
— Persze: hogy én.

— Az ám. Emlékszem. Mondták.
Es odahajolt a főnök ur a segédhez:
— Adj vissza abból a pénzből husz
krajczárt.

Az üzletjövodelem illetén megörvö-
tése ellen irányuló ellenvetéseim hasztalanok-
nak bizonyultak. A két hatos jogos tulajdo-
nommá vált.

Azóta örzöm. S így lelkem én megvesz-
tegetve, hogy ime, megint reklamot csapok a
a késes boltban.

Színház.

A bájos zenéjű „Mikádó“ szombaton és
vasárnap került ismét színre a debreczeni
színpadon. Ezuttal saját új diszleteinket lát-
tuk, melyek oly szépek, hogy vetekednek a
népszínházéival s melyek dícsérik színházunk
tehetséges festőjét. A „Mikádó“ utólrhet-
lenül kedves zenéje ezuttal is nagy közönsé-
get vonzott a színházba. Az előadás ugyanazon
a művészi magaslaton állott, mint a mult
évben s különösen nagy hatást keltektek
Hada i kupléi, melyeket bravourral ad elő.
Több kuplé helyi vonatkozású volt. A Mikádó
kétségtelenül kassa darab lesz s még sok
telt házat fog vonzani.

A holnapi premiere iránt kiváló érdeklő-
dés mutatkozik. „Az eltévedt bárány-
ka“ egyike a legérdekesebb, s legmulattatóbb
francia énekes bohózatoknak. A darab a nép-
színházban még két hónappal ezelőtt is
kassa darab volt, s kiváló hatását
Margó Céliának köszönhette, ki a
czimszerepet utánozhatlan báj és kedvessé-
ggel játszta. Mióta Margó Célia hozzánk jött,
a népszínház műsoráról kellett venni a da-
rabot, mert nincs a ki a czimszerepben
játszék. A z eltévedt bárányka b a n
tehat ezután mi togunk gyönyörködni s hisz
szük is, hogy Margó Célia, s maga a darab
értéke biztosítani fogja nem csak a holnapi
est sikerét, hanem a kedves bohózatot ked-
velt kassa darabbá emeli.

— Az „Uff király“ operettet folyton nagy
hatás mellett adják Aradon. Nyilassi játszta a
czimszerepet — s mint az „Aradi Közlöny“
írja — helyi vonatkozású tréfi és rögtönzé-
sei viharos tapsokat idéznek elő. S. Vadnay
Vilma asszony játszta Lazulit, Frank Boriska
Laulát.

Nálunk a hol az „Uff király“ ha-
sonló nagy sikert aratott a legközelebbi szom-
baton kerül ismét színre.

CSARNOK.

Erdőszélen.

Oly pusztá, élettelen most ez a táj. Se-
hol egy fű, sehol egy levélke. A fák égnek
meresztik fekete vázúkat, szinte várja az
ember, hogy lombot kérnek az istentől.

Hova lett az illat, a madárdal, a szellő
suttogás? Nem látom kedves virágaimat,
tarka füveimet, a haraszt után buvó piros
gombát, aranyos hátú bogárkaimat; nem hal-
lok a méh döngéselését, a rigó fuvaldálát,
a jövendőmondó kakukkot, a sok szép madár
dalt, — eltűntek, nincsenek.

Csak egy árva varju gubbaszkodik itt a
fa tetején és bellerikácsol olykor a pusztá,
hangtalan erdőbe: „Kár! Kár!“

Valamikor, a kalandárium szerint hat
hónappal ezelőtt, szívem szerint! száz évvel
ezelőtt, milyen más érzelmekkel jártam én
itt! Mily boldogan szívtam az erdő szellő
édes illatát. Mellettem egy szőke gyermek
andalgott. Istennem! micsoda esodálatos hurok
pendültek meg a szívemen, midőn azt vet-
tem észre, hogy egyedül vagyok! Talán
az ő szívében is pengtek azok a hurok, mert
ő is elnémult. Végre ő törté meg a csendet.
Azt kérdezte tőlem, hogy mi a legszebb vi-
rág neve? Azt feleltem neki: nő. El pirult.
Nem volt hozzázokra a bökökhöz. Megfog-
ta a kezét. Reszketett. Ajkaimhoz emeltem.
Nem vonta vissza. Azon godolkoztam, hogy
most Petőfitől kellene valamit idézni, de nem
jutott eszembe más, csak az, hogy „Mega a
jubász számaron“, ez pedig nem ilyen alka-
lomra való.

„Kár! Kár!“

Hogy ő mit gondolt, nem tudom, talán
ő maga sem tudta. Hallgattunk egy darabig
és éreztük, hogy boldogok vagyunk. Vég-
én szóltam, azt mondtam neki, hogy szeretem,
legyen az én feleségem. Ajkai közé vett egy
fűszálat, elharapta, aztán azt felelte, hogy a
a szülői nem adnak hozzáam. Ezt magam is
igen jól tudtam; mert az ő apja gazdag föld-
desur, én pedig egy szegény praceptor va-
gyok, — de hát nem jutott okosabb beszéd
az eszembe.

„Kár! Kár!“

Megint csak hallgattunk egy darabig,
aztán ismét én szóltam: „Hogy ha megené-
nék, hozzáam jönne-e? De ha ugy se engedik
meg!“ „No mégis, feltéve...“ Roppant
zavarba jött. Láttam, hogy nagyon tőri a
fejét. — Lestem az ajkait egy hosszú per-
czig, egy esztendeig. Végre megszólalt:
„Mit gondol ön?“ Erre a váratlan kér-
désre nem számítottam. Most már én vol-
tam kelepeében, — nem tudtam mit fe-
leljek.

„Kár! Kár!“

Nagy tusakodás után szerényen azt
mondtam, hogy az én véleményem szerint
akkor sem jönne hozzáam, ha elvehetném, mert
a szívnek is nagy szerepe van ebben a dol-
gban. Abrándosan nézett reám, azután

megmedvesültek a hosszú szempillái és ajkai
ezt rebegették: „Nincs igazá.“ — Hát szeret
egy kissé? — Nem felelt, csak keblemre
dült. Két puha karja átfogta a nyakamat.
Aranyzóke haja ajkamhoz ért. Megsókol-
tam minden szálát, megsókoltam égő piros
arczát, fehér nyakát és rózsás fülecskéjét.
Boldog voltam. Kacagtam és sirtam egyszer-
re. Az erdő mélyéből kihangzott a gerle bu-
gás és nem messze tőlünk egy rigó fuvalozott.
Alig vettük észre, hogy alkonyodik. Másnap
találgat adtuk egymásnak és másnap egyi-
künk sem mehetett el a találgára.

„Kár! Kár!“

Mikor hazament, észrevették arczán a
pirosságot, szemében a boldogságot. Megkér-
dezték, hol volt, kivel találkozott? Megmond-
ta. Az apja azonnal irt nekem, hogyha még
egyszer beszélek a leányával, hát lepuskáz, mint
a nyulat. Daczára ennek az egészségtelen aján-
latnak elmentem volna az erdőbe, de tudtam
hogy kedvesemet szigorúan örzik. Nem is
találkoztam vele többé, pedig egy faluban
lakunk. Most hallom, hogy férjhez adják. Va-
lami ügyvéd veszi el. Bus vagyok és elke-
seredett. Szórakozásból bolyongok itt a hó-
fötte erdőszélen, de nem tudom kiüzni a
fejemből. Egy vékony reménysugár melegíti
szívemet: hátha nem megy hozzá? Hátha
visszautasítja? Hiszen ugy szerett! Biznom
kell szívében! Bizom benne!

„Kár! Kár!“

Nem megy innen, te ostoba varju! Ed-
dig mellettem beszéltél, most már te is ellen-
ségem vagy? — Hess!

Gárdonyi.

Legújabb.

A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.

PÁRIS. Nov. 22. Grévy felajánlotta
Clemenceau-nak az új kormányalakítást.
Az utóbbi késznek nyilatkozott elvállalni
a nehéz feladatot; de nézete szerint je-
lenleg nem miniszteri kérdés, hanem más-
féle elemek teszik bonyolulttá a helyze-
tet. Este az elyssei palotában Grévy és
Clemenceau, valamint más politikai sze-
mélyiségek közt értekezlet volt. Clemen-
ceau tiszteletteljesen azt válaszolta Grévy-
nek, hogy szolgálatot tenne a köztársá-
ságnak, ha lemondana, mivel tekintélye
nagyon megcsorbult.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ

Holnap, szerdán, 1887. nov. 23-án.
itt először:
Az eltévedt bárányka.
Énekes francia bohózat, a népszínház
műsoráról.

A budapesti gabonatözsdeéről.

Nov. 22.

Buza ma lanyha irányzattal indult; a
malmok — szemben a dus kínálattal — igen
tartózkodó állápontra helyezkedtek s lénye-
ges árengedményeket követeltek, minek kö-
vetkeztében az árak jobb minőségünél 10,
alarendeltnél 15 krral is csökkentek s mint-
egy 12000 mmásza került forgalomba. Rózs
árpa és zab győngye forgalom mellett válto-
zatlan; tengeri hiányzik, s 10 krral szí-
lárdabb.

A határidőkben buza lanyha irányzatot
követett, tengeri és zab megtartotta árát. A
déli tözsden az árak valamivel csökkentek.
Eladott: buza tavaszra 7.38—7.35
frton, buza őszre — — frton, tengeri
máj.—jun.—ra 5.83—5.85 frton, zab tavaszra
5.70—5.68 frton.

A határidők hivatalos jegyzése: Buza-
tavaszra 7.35—7.36 frton, buza őszre — —
— frton, tengeri május—jun.—ra 5.83—
5.85 frton, zab tavaszra 5.67—5.69 frton. zab
őszre — — frton.

Felölös szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Vértési Arnold.
Főmunkatárs: Kereczag Vilmos.

Mindenmemü

száj- és fogbajokat

kezel, valamint

odvas fogakat

és

fogtöveket

(fájdalom nélkül érzéketlenítés által)
távolít el

Dr. TIHANYI SÁMUEL

rendelő óráiban (reg. 8—9-ig, d. u. 2—4-ig.

FRISS

Kassai virstlit, sódort, borsajtót, párizsit, salvaladét, paprikós és fehér szalonát, füstöt kolbászt, szalámit, továbbá ementáli, gróy, hagenbergi, imperial sajtokat, lip-tai és tátrai túrót, quarglit, franczia és édes mustárt, nagybnyai almát és körtét

ajánl
Varga Lajos
fűszerkereskedőse.

Mandolakorpa-szappan

f-ltűzően jótátsu a bőrré, csomagónként (3 db) 30 kr. kapható
Baum Miksánál.

Kezdt munká.

Kezdt munkához való
esztergályozott és faragott
diszes fakeretek,

jute, java és congress canevas,
valódi

király és ausztrio

kötő pamut

nagy választékban kapható
BENYÁTS EMIL-nél
Piacz, Tsz. ház.

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete
BUDAPEST, Dorottya-utca 1. sz.

BAZILIKA SORSJEGYEK.

évenként 3 húzás.
LEGKÖZELEBBI HUZÁS
1887. december 1-én
Főnyeremény
100.000
forint.

Debreczenben megrendelések Foldmann B. urnál adhatók fel.

ajánl az
1887. december hó 1-én
leendő húzáshoz
Bazilika-sorsjegyeket

kézpénzfizetés mellett a hivatalos napiúrlóval.
Részletfizetésre:
3 darabot 18 havi részletre á 1 frt 93 kr.
5 " 18 " " " 3 " 23 "
10 " 18 " " " 6 " 46 "
Már az első részlet lefizetése után az esetleges nyeremény kizárólag a részletív tulajdonosát illeti.

LEGNAGYOBB

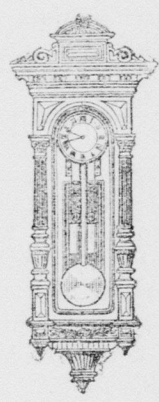
ÓRÁS- ÉS ÉKSZERÜZLET DEBRECZENBEN

LÖFKOVITS ARTHUR és TÁRSÁÉ

Főpiacz 2142. sz. a főposta tőszomszágában, hol a rendkívül nagy választékban a legolcsóbb áron kaphatók.

Óra- és ékszer javítások jutányosan készítenek.

Ezüst egyfelű cilindre óra	8 frt	Ezüst szives gyűrű	20 kr
kedvelő	11	Emallított " Emek toll	50 "
egyfelű anore	15	gyári keleti spongya	1 ft
kedvelő	12	Arany női gyűrű	2 "
egyfelű remonit	12	férfi divatos lapp	6 "
kedvelő	18	férfi divatos nyak	8 "
Nickel egyfelű	8	Valódi gyémánt női gyűrű	8 "
Ezüst datum	15	brilliant	15 "
perczo ugró	30	férfi	80 "
Arany női	24	Ezüst lenese alakú függő	50 kr
cylindra	16	Emallított női	1 ft 50 "
férfi anore	24	Valódi granát	1 " 50 "
remonit	30	Arany női függő	3 frt
datum remonit	20	Legy. opál függő patent zárral	9 "
perczo ugró	30	Divatos korall függő	3 "
m. hosszú inga-óra	14	Valódi gyémánt pat. zárral	14 "
Ugyanolyan órá s felet 1/2	18	Valódi gyémánt	14 "
m. 30 cm. hosszú inga óra	18	Valódi brilliánt	25 "
Ugyanolyan órá s felet 1/2	22	Ezüst óralánc vékony	4 "
Ugyanolyan 1/2 órá 1/2 s ismétlő	35	súlyosabb	4 "
Gyönyörű kiváló salen-óra	30	férfi óralánc	20 "
Pál hajó-óra; juro szerkezet	5	Arany női divatos rövid lánc	20 "
Ugyanolyan órá s felet 1/2	8	Arany férfi óralánc vékony	20 "
Ugyanolyan órá s felet 1/2	8	Arany katonai óralánc	25 "
Ugyanolyan órá s felet 1/2	8	Arany nyaklánc	40 "
Ugyanolyan órá s felet 1/2	8	Valódi tula ezüst óralánc	40 "
Ugyanolyan órá s felet 1/2	8	Valódi granát	4 "
Ugyanolyan órá s felet 1/2	8	Finom arany	4 "
Ugyanolyan órá s felet 1/2	8	Valódi granát	4 "
Ugyanolyan órá s felet 1/2	8	Valódi gyémánt női	14 "
Ugyanolyan órá s felet 1/2	8	Katya v. lófi ezüst láncra	1 "
Ugyanolyan órá s felet 1/2	8	Ezüst Set György taler	1 ft 50 kr
Ugyanolyan órá s felet 1/2	8	Aranyozott ezüst	2 ft

Minden óráért 1 évi jótállás vállalattatik. — Az összes árak a m. kir. fémjelző hivatal próbájával vannak ellátva. — Az árak valódiságáért jótállás vállalattatik. — Az inga órák a leggyondosabban csomagóittatnak.

A legrégibb népies gyógyszer a koncentrált klosterneuburgi tag-esszencia

az orvos-nőri ve-gyészeti műterem-ben megvizsgálva és bejegyzett vég-jegy által e'adása biztosítva.
1/2 üveg 50 kr.
egy üveg egy frt
postai szállítással 15 krral több.
gyógyszerész Klosterneuburgban.
Valódi minőségben a következő gyógy-szertárakban: Főraktár Magyarország részére:
Török József, Budapest, királyutca 12.
DEBRECZENBEN: Dr. Rotschnek Emil
gyógyszerésznel.

Szerkesztőség és k...
S. Szechenyi-utca SIMON-ház
kereskedésével
HIRDETNIEN
"előzetési pénzek és a k...
valamint a lap sze lem
minden közleménye

XIV. évfolyam

Borul
n—. Megint ve-lámlani az ég Fran-tetszik, mintha már-teknek zugását, kormányforma rosk-re zuzója lesz. " Mi-lehetős biztosan v-kezik. " Királyság-ka, vagy pedig a leoni császárság. " és anarchia? Ki a zetes kérdésekre fe-
Az az egy biz-ni kormányforma teljesen lejártá m-mittálva vannak bizonyítékai által, ségi förtelmek által botránypörök fölfe-mon levő embere infieziálva van az lottság minden ne-dagságát ezek m-nézik, melyből — ki legtöbbet zsák-eladóvá lett, mel-ban, ki hogy tudja, esület a haza és ban, ez emberek e-már.
A bourgeoisie zonyithatta volna, ról álló ellensége chisták a régi erk-fegyelem hívei azt tismusa mellett ist-ralis jelszavai da-korlátolt felfogást és kötelességei fel-sok, a jelen társ-azt, hogy erküles s az alatta álló ne-szípolyozó piócájá-most uralmon le-bebizonyította min

ÚJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR” legújabb és legdivatosabb betűkkel gazdagon felszerelt KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN SZECHENYI UTCZA SIMON-ház
ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors, diszes kiállítására.
Községi és gyámi rovatos ívek hivatalos nyomtatványok
MINDEN ALAKBAN
ÜGYVEDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK
falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levélborítékok.
báii meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek
a legjutányosabb áron állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELESEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.